

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 254/2020

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 24/22-07-2020 της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: «Γνωμοδότηση για εξωδικαστική επίλυση τής διαφοράς με αριθμό κατ. 18/2020 αγωγής απευθυνομένης Ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας».

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 22-07-2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13:00μ.μ., στο Συνεδριακό Κέντρο του Πολυλειτουργικού χώρου (επί της οδού Θεμιστοκλέους 1 και Σοχιάς), συνήλθε σε κεκλεισμένων των θυρών τακτική συνεδρίαση, η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από την με αριθμό πρωτ. 14273/24/17-07-2020 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που εκδόθηκε και επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν.3852/10.

Στη συνεδρίαση αυτή ήταν:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1.Ζαχαρόπουλος Βασίλειος- Πρόεδρος/Αντιδήμαρχος
2.Χριστοφόρου Ευάγγελος- Αντιδήμαρχος
3.Νικολόπουλος Χρήστος - Μέλος.
4.Κοτσαύτη-Παπαζαφειρόπουλου Αλεξάνδρα-μέλος
5. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος - μέλος
6.Αμπού Χάντμπα Μισέλ - Μέλος
7.Αναγνωστόπουλος Κων/νος- μέλος

ΑΠΟΝΤΕΣ

1.Παπαδόπουλος Βασίλειος- Αντιπρόεδρος/ Αντιδήμαρχος
2. Αστερήs Ευγένιος- Μέλος

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών βρέθηκαν παρόντα επτά (7) μέλη και δύο (2) απών, ο πρόεδρος κ. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 14^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έθεσε υπόψη, την από 11.7.2020 γνωμοδότηση της Νομικής συμβούλου του Δήμου, στην οποία αναφέρει τα εξής:

« Την 8-7-2020 ο Κωνσταντίνος Κολοβός του Σπυρίδωνα, κάτοικος Τ.Κ. Σιμόπουλου Δ.Ε. Πηνείας του Δήμου Ήλιδας κοινοποίησε στον Δήμο την από 2-7-2020 αγωγή του και με αριθμό κατ. 18/2020 κατά του Δήμου Ήλιδας, απευθυνομένη Ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας, με την νέα τακτική διαδικασία κατ'άρθρο 237 ΚΠΟΛΔ, δια της οποίας αιτείται να του καταβάλει ο Δήμος το ποσό των 8.499,85

ευρώ, νομιμοτόκως όπως αναφέρεται στην αγωγή, για ζωοτροφές που προμήθευσε τον εναγόμενο Δήμο και ο τελευταίος παρέλαβε ανεπιφύλακτα.

Ακολουθώντας ο ενάγων, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από την πληρεξουσία Δικηγόρο του κ. Έλη Ζαφειροπούλου, κατέθεσε προς τον Δήμο Ήλιδας, την υπ'αριθμ. πρωτ. 13287/10-7-2020 αίτηση του, δια της οποίας αιτείται τον εξωδικαστικό συμβιβασμό της υπόθεσης, παραιτούμενος από τόκους και έξοδα.

Από την μελέτη του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι πράγματι ο ενάγων, κατόπιν της από 16-12-2019 σύμβασης προμήθειας ζωοτροφών, που συνάφθηκε μεταξύ του Αντιδημάρχου Ευαγγέλου Χριστοφόρου και του ενάγοντα και η οποία έλαβε αριθμό πρωτ. 26801/16-12-2019, υπεγράφη νομίμως και δημοσιεύθηκε στο Εθνικό Μητρώο Συμβάσεων ΚΗΜΔΗΣ την 18-12-2019, προμήθευσε τον Δήμο με ζωοτροφές για τα αδέσποτα ζώα, το τίμημα των οποίων ανήλθε στο ποσό των 8.499,85 ευρώ. Η σύμβαση αυτή ήταν αποτέλεσμα της υπ'αριθμ. 229/21-10-2019 απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής περί απευθείας ανάθεσης λόγω κατεπείγουσας ανάγκης σίτισης των αδέσποτων ζώων, σε συνδυασμό με την υπ'αριθμ. 244/16-12-2019 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής. Σε εκτέλεση της άνω σύμβασης, ο ενάγων παρέδωσε τις αναφερόμενες στην αγωγή ποσότητες ζωοτροφών στα αρμόδια όργανα του Δήμου και ο τελευταίος, δια του εντεταλμένου Αντιδημάρχου του κ. Χριστοφόρου, παρέλαβε τις ζωοτροφές ανεπιφύλακτα.

Το τίμημα των άνω ζωοτροφών, για τις οποίες εκδόθηκαν και τα αναφερόμενα στην αγωγή τιμολόγια επί πιστώσει 20 ημερών, ο εναγόμενος Δήμος Ήλιδας δεν έχει εξοφλήσει έως σήμερα, καθόσον επικαλείται ότι: α) στην υπ'αριθμ. 229/21-10-2019 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής δεν υπήρχε αιτιολογία του κατεπείγοντος και δεν υπήρχε έγκριση σχετικής μελέτης, β) στην υπ'αριθμ. 244/2019 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής δεν δικαιολογείτο το κατεπείγον, γ) Στην σύμβαση συμβλήθηκε αναρμόδιος αντιδήμαρχος, δ) δεν ακολουθήθηκε η διαδικασία του συνοπτικού διαγωνισμού. Αποτέλεσμα ήταν η αδυναμία έκδοσης και πληρωμής του χρηματικού εντάλματος προς εξόφληση της ένδικης δαπάνης.

Κατά την έννοια του άρθρου 94 παρ. 1 του Συντάγματος, η εκδίκαση των διαφορών, που ανακύπτουν από σύμβαση και ανάγονται στο κύρος, την ερμηνεία και την εκτέλεση αυτής ή σε οποιαδήποτε παρεπόμενη της συμβάσεως αξίωση, υπάγεται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, αν η σύμβαση είναι διοικητική. Άλλως, αν, δηλαδή, πρόκειται περί συμβάσεως ιδιωτικού δικαίου, δικαιοδοσία για την επίλυση της διαφοράς έχουν τα πολιτικά δικαστήρια. Θεωρείται δε η σύμβαση διοικητική εάν πληρούνται, σωρευτικώς, οι εξής προϋποθέσεις: α) ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, β) με τη σύναψη της συμβάσεως επιδιώκεται η εξυπηρέτηση σκοπού, τον οποίο ο νόμος έχει αναγάγει σε σκοπό δημοσίου συμφέροντος, και γ) ο συμβατικός δεσμός διέπεται από εξαιρετικές ρήτρες, οι οποίες προσδίδουν υπερέχουσα θέση στο συμβαλλόμενο Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου – δηλαδή θέση η οποία δεν προσιδιάζει στο δυνάμει των διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου συναπτόμενο συμβατικό δεσμό – και οι οποίες προκύπτουν είτε από το νομοθετικό καθεστώς, το οποίο διέπει τη σύμβαση, είτε από τους όρους της οικείας διακηρύξεως είτε από το ίδιο το περιεχόμενο της συμβάσεως (βλ. ΑΕΔ 7/2019 Δημ. Νόμος, ΑΕΔ 17/2017, ΑΕΔ 11/2017 Δημ. Νόμος, ΑΕΔ 7/2017 Δημ. Νόμος, 21/2009, 6/2007, 10/2003, 3/1999, 21/1997, ΟΛΑΠ 9/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 786/2018 Δημ. Νόμος, ΣτΕ 804/2018 Δημ. Νόμος). Εξάλλου, κατά την έννοια του άρθρου 94 παρ. 1 του Συντάγματος, διοικητικές διαφορές ουσίας είναι και οι διαφορές από αδικαιολόγητο πλουτισμό του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, όταν η υποκείμενη σχέση που προκάλεσε τον πλουτισμό αυτό είναι σχέση δημοσίου δικαίου. Αντιθέτως, διαφορές από αδικαιολόγητο πλουτισμό του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων όταν δεν υφίσταται σχέση δημοσίου δικαίου, συνδέουσα το Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με κάποιο πρόσωπο, από την οποία (σχέση), ή με αφορμή τη λειτουργία της οποίας, δημιουργείται ο πλουτισμός του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (βλ. ΑΕΔ 11/2017 Δημ. Νόμος, ΑΕΔ 2/2016 Δημ. Νόμος, 12, 11/2013, 3/2012, ΑΠ 891/2018

Δημ. Νόμος, ΑΠ 892/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1980/2017 Δημ. Νόμος, 786/2018 Δημ. Νόμος). Περαιτέρω, η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, από άποψη ουσιαστικού δικαίου είναι επιβοηθητική, ασκούμενη όταν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση αξίωσης από σύμβαση ή αδικοπραξία, αφού σε αντίθετη περίπτωση δεν δύναται να γίνει λόγος για έλλειψη νόμιμης αιτίας. Αν, όμως, η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ) υπό την αίρεση της απορρίψεως της κύριας βάσεως από σύμβαση, τότε για την πληρότητα της επικουρικής αυτής αγωγής, πρέπει να γίνεται στο αγωγικό δικόγραφο απλή επίκληση της ακυρότητας της συμβάσεως (ΟΛΑΠ 2/2019 Δημ. Νόμος). Κατά το άρθρο δε 904 παρ. 1 ΑΚ "όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια. Η υποχρέωση αυτή γεννιέται ιδίως σε περίπτωση παροχής αχρεώστητης ή παροχής για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ή αιτία παράνομη ή ανήθικη" και κατά το άρθρο 908 εδ. α του ίδιου Κώδικα "ο λήπτης οφείλει να αποδώσει το πράγμα που έλαβε ή το αντάλλαγμα που τυχόν έλαβε από αυτό".

Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει, ότι, σε περίπτωση που εκτελείται και παραδίδεται έργο ή παρέχονται υπηρεσίες ή εργασίες με άκυρη σύμβαση, "ο αντισυμβαλλόμενος" του παρέχοντος, που δέχεται το έργο ή τις υπηρεσίες στο πλαίσιο της άκυρης σύμβασης, η οποία συνιστά απλά τη βασική προϋπόθεση της έλλειψης νόμιμης αιτίας, υποχρεούται να αποδώσει την ωφέλεια την οποία απέκτησε χωρίς νόμιμη αιτία και που συνίσταται, σε περίπτωση αδυναμίας αυτούσιας απόδοσης της παροχής που έλαβε χώρα χωρίς νόμιμη αιτία, στη χρηματική αποτίμηση του παρασχεθέντος έργου ή της παρασχεθείσας εργασίας ή υπηρεσίας και στη δαπάνη που εξοικονόμησε, στην οποία θα υποβαλλόταν, αν την εκτέλεση του ίδιου έργου ή της εργασίας ανέθετε, με έγκυρη σύμβαση, σε άλλο πρόσωπο, το οποίο θα διέθετε τα ίδια επαγγελματικά προσόντα και ικανότητες (ΑΠ 1054/2019 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1225/2008). Ο παραπάνω γενικός κανόνας του άρθρου 904 ΑΚ, που απορρέει από τις κοινωνικές αντιλήψεις περί ισότητας και επιείκειας, έχει εφαρμογή και για το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., αφού γι' αυτά δεν καθιερώνεται εξαίρεση με τη διάταξη αυτή ή με άλλη (Ολ. ΑΠ 218/1977, ΑΠ 1054/2019 ό.π., ΑΠ 1462/2012).

Με βάση τα ανωτέρω και το περιεχόμενο της αγωγής, ως προαναφέρθηκε, υπάγεται αυτή στην αρμοδιότητα των πολιτικών Δικαστηρίων, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τα αναφερόμενα σε αυτήν, αλλά και από το περιεχόμενο της έγγραφης σύμβασης μεταξύ των διαδίκων, η τελευταία δεν διέπεται από εξαιρετικό νομοθετικό καθεστώς, ούτε από συμβατικές ρήτρες που αποκλίνουν από το κοινό δίκαιο και εξασφαλίζουν στο εκκαλούν άσκηση δημόσιας εξουσίας και υπερέχουσα θέση έναντι της εφεσίβλητης, όπως απαιτείται για το χαρακτηρισμό της ως διοικητικής και τη συνακόλουθη στοιχειοθέτηση αρμοδιότητας των διοικητικών Δικαστηρίων, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται το εκκαλούν, δεν αρκεί δε για να χαρακτηριστεί η σύμβαση ως διοικητική το γεγονός ότι ο ένας εκ των συμβαλλομένων, δηλαδή το εναγόμενο, είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (βλ. ΑΕΔ 2/2016, ΑΕΔ 12/2007). Επομένως, η εκδίκαση των διαφορών, που αναφύονται από την πιο πάνω σύμβαση, δεν εμπίπτει στην κατά το άρθρο 94 παρ. 1 του Συντάγματος δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά στην κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων επί των ιδιωτικών διαφορών. Είναι δε αρκούντως ορισμένη η υπό κρίση αγωγή, εφόσον, εν προκειμένω, η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ) υπό την αίρεση της απορρίψεως της κύριας βάσεως από την ένδικη σύμβαση και για την πληρότητα της επικουρικής αυτής βάσεως, γίνεται στο αγωγικό δικόγραφο απλή επίκληση της ακυρότητας της συμβάσεως, εξειδικεύεται δε αρκούντως στο αγωγικό δικόγραφο ο παράνομος πλουτισμός του εναγομένου (82/2020 Μον. Εφ. Πειραιά).

Κατά τα γενικώς κρατούντα, η δικαστική επίλυση της διαφοράς είναι δυνατόν να έχει ως τελικό αποτέλεσμα τη σημαντικά μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση του Δήμου, δεδομένου ότι σε περίπτωση δικαίωσης του ενάγοντος, η δαπάνη του Δήμου προσauξάνεται με τα δικαστικά έξοδα και τους επιδικαζόμενους τόκους, όπως στην ένδικη περίπτωση. Συνεπώς σε περιπτώσεις, όπου κρίνεται πιθανή ή βέβαιη η έκδοση

δικαστικής απόφασης υπέρ του ενάγοντος, η αποδοχή τέτοιου συμβιβασμού εκ μέρους του Δήμου συμβάλλει στην προστασία της περιουσίας αυτού, κάτι που αποτελεί άλλωστε υποχρέωση του σύμφωνα με την ρητή διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 178 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Περαιτέρω η τελική επίτευξη εξώδικου συμβιβασμού εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια του Δήμου, όπως εν προκειμένω, η εξέταση ωστόσο του σχετικού αιτήματος αποτελεί υποχρέωση του τελευταίου, η δε άρνηση του να κάνει χρήση των σχετικών διατάξεων παραβιάζει ευθέως το νόμο και συνιστά μορφή κακοδιοίκησης (Συνήγορος του Πολίτη Ιούλιος 2014).

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 293 ΚΠΟΛΔ, οι διάδικοι μπορούν σε κάθε στάση της δίκης να συμβιβάζονται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ιε του άρθρου 72 του Ν. 3852/2010, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Ν. 4623/2019, η Οικονομική επιτροπή αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι ποσού εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Όταν το αντικείμενο είναι άνω των 60.000 ευρώ τότε εισηγείται την λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Τέλος ο συγκεκριμένος συμβιβασμός δεν εμπίπτει στις απαγορευτικές περιπτώσεις του νόμου, καθόσον δεν πρόκειται για μισθολογική διαφορά. Περαιτέρω, στην παρ. 2 του άρθρ. 72 του Ν. 3852/2010 ορίζεται ότι: «2. Για τις περιπτώσεις ιζ', ιη' και ιθ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης...».

Κατά το παραπάνω νομικό πρίσμα πιθανολογώ ότι η υπό κρίση αγωγή του ενάγοντα θα ευδοκιμήσει υπέρ αυτού και κατά του Δήμου, το οποίο θα υποχρεωθεί να καταβάλει το αιτούμενο κονδύλιο με τόκους και δικαστική δαπάνη. Η άνω απαίτηση δε του ενάγοντα δεν αμφισβητείται από τον Δήμο ως προς το ποσό ή την αιτία της, επομένως η επίτευξη του συμβιβασμού επί της άνω διαφοράς στοχεύει στην αποφυγή του κινδύνου της οικονομικής επιβάρυνσης του Δήμου, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αγωγής.

Κατά συνέπεια, η νομική μου άποψη είναι ότι ενόψει προσδοκώμενου μετά βεβαιότητας ευνοϊκού υπέρ του ενάγοντα αποτελέσματος, ο Δήμος Ήλιδας έχει συμφέρον στην εξωδικαστική επίλυση της ένδικης διαφοράς, αφού θα επωφεληθεί με την μη καταβολή του κονδυλίου των τόκων και των δικαστικών εξόδων, τα οποία αναμένεται να επιδικασθούν σε βάρος του.

Κατόπιν τούτου, γνωμοδοτώ: α) την αποδοχή του προτεινόμενου εξώδικου συμβιβασμού του ενάγοντα Κωνσταντίνου Κολοβού, β) την καταβολή προς τον ενάγοντα από τον εναγόμενο Δήμο του ποσού των 8.499,85 ευρώ, προς πλήρη και ολοσχερή εξόφληση του από την ανωτέρω αιτία, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση παραιτήσεως του ενάγοντα από τα κονδύλια των τόκων και των δικαστικών εξόδων, καθόσον είναι προς το συμφέρον του Νομικού Προσώπου, γ) την παραίτηση του ενάγοντα από το δικόγραφο της αγωγής και δ) την κατάργηση της δίκης ».

Κατόπιν, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Οικονομική επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και αφού έλαβε υπόψη της τα ανωτέρω, τις διατάξεις του Ν. 3463/06, το άρθρο 72 του ν.3852/10, το άρθρο 3 του ν. 4623/2019, μετά από διαλογική συζήτηση,

Αποφασίζει ομόφωνα

1. Κάνει δεκτή την από 17/07/2020 γνωμοδότηση της δικηγόρου του Δήμου κας. Θεοδωροπούλου Ειρήνης, αφού ο Δήμος Ήλιδας έχει συμφέρον στην εξωδικαστική επίλυση της ένδικης διαφοράς, αφού θα επωφεληθεί με την μη καταβολή του κονδυλίου των τόκων και των δικαστικών εξόδων, τα οποία αναμένεται να επιδικασθούν σε βάρος του.

2. Την αποδοχή της προτεινόμενης συμβιβαστικής επίλυσης με τον ενάγοντα, Κωνσταντίνο Κολοβό, με το ποσό των 8.499,85 ευρώ, προς πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή του, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση παραιτήσεως του, από τα κονδύλια των τόκων και των δικαστικών εξόδων, καθόσον είναι προς το συμφέρον του Νομικού Προσώπου.
3. Την παραίτηση του ενάγοντα από το δικόγραφο της αγωγής και
4. Την κατάργηση της δίκης.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 254/2020

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ